

Om hur ensamhetsilskan mognade

tänk den som kunde finna en
själsfrände!
tänk att bara ana en gemensam
våglängd!
tänk att åtminstone tillfälligtvis
kunna verifiera den ViseFlintskalliges
ord
om att det som är botten i mig
också är botten i dig

ja, ja
ok, nog snackat om *mina* problem
jag *vet*
att jag är en patetisk idiot
men hur är det med *dig* då?!
DU har inga behov förstås?
alla verkar så förbannat nöjda –
hej, hej
å, underbart å träffa *dig* igen
fantastiskt att få *ge*
att få *ge* dig en *absolut* intetsägande
borgerlig
kramjäväl
med underliven långt isär
för säkerhets skull!
Det som är *yta* hos dig
är *yta* hos mig

Men du!
det är faktiskt DIG det är fel på
inte mig
det är du som är *tillgjord*
inte jag som är *hämmad*
måste alla vara så rädda för att
bli ensamma,
bli refuserade
för: nej tack, inte just nu
för nån som helst sorts liten hjälplös
med garden och rollskylten nere
mänsklig
KONTAKT!

Måste alla var mer rädda för att
bli ensamma
än för att
vara ensamma?

- - -

Jo, det är möjligt
Långsam förstening
nå!
dansar sällan yurgen
obefintligt glam i gejdern
Njaaaaa, inte mycket nickerbocker
nästan inget flickersocker
och wow, Jumpin Jack Flash
Daniels – nåja
Mest å ena sidan
leda
å den andra
bitvis något annat
bitvis detsamma
å båda sidor
aldrig mer...
å båda sidor
ensamhet
härlig
skrämmande
ensamhet

Det är grymt att mogna...